

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۱۰ اگست ۲۰۲۰

یونس نگاه

زبان در جرگه

بهترین سخنرانان جرگه، از نظر دقت در گفتار ملاها بودند. غنی، عبدالله، کرزی و تعدادی از نمایندگان کمیته‌ها که مکتب و دانشگاه خوانده‌اند با زبان آشفته صحبت کردند. سخنرانی‌های اینان پر از جملات جویده و ناقص، اشتباهات دستوری، تلفظ نادرست بود و حتی در روخوانی خط، دکلمه شعر و آیت خوانی نیز بسیار گنودی می‌کردند. منظورم از اشتباهاتی نیست که در نتیجه لکنت، خستگی یا جوزدگی اتفاق می‌افتند، بلکه اشتباهاتی است که اینان با آرامش و اعتماد به نفس مرتکب می‌شوند. چیزهایی می‌گ... ویند که کراچی‌وان و تکسی‌وان نیز می‌دانند خطاست. به این سه جمله کرزی، غنی و عبدالله توجه کنید:

کرزی گفت: بسیار روز خوشحال است. الحمدلله بسیار روز خوشحال است.

غنی: امروز تعهد ملت افغانستان به جمهوریت تجدید عهد شد.

عبدالله: جناب استاد سیاف که در غیاب‌شان، یک شخصیت برجسته ملی، جهادی، دینی و علمی کشور ما و ملی کشور ما، که زحمت ریاست جلسه قبلی را بعهده داشتند...

این جملات را جز از تریبون‌های رسمی جای دیگر شاید نشنوید. مردم در صحبت‌های روزمره نمی‌گویند امروز روز خوشحال است، تعهد ملت تجدید عهد شد و جملات کندوکویر عبدالله را نیز در سرک و مکتب و کارگاه نمی‌شنوید.

ملاها چنین نیستند. بیشتر کسانی که مدرسه خوانده‌اند فصیح‌تر از تحصیل‌کردگان دانشگاهی تریبون‌دار افغانستان گپ‌های خود را بیان می‌کنند. مثلاً سخنان سیاف، تلاوت قاری روز آخر جرگه و متن‌خوانی ملائی را که به نمایندگی از کمیته سی و هشتم به استیج رفت، بشنوید و با سخنان سعیدی، غنی، عبدالله و کرزی مقایسه کنید.

چرا این‌طور است؟